

แคหางค่าง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Fernandoa adenophylla* (Wall. ex G.Don) Steenis
 ชื่อวงศ์ BIGNONIACEAE
 ชื่อพื้นเมือง แคขน แคบิด แคพอง แครั้ว แคลาว แคหัวหมู แสงป่า

ไม้ยืนต้น ขนาดกลาง สูง 5-13 ม. เรือนยอดรูปไข่ ค่อนข้างทึบ แตกกิ่งก้านลง เปลือกลำต้นชั้นนอก แตกเป็นร่องตามยาว สีน้ำตาลอ่อน เปลือกชั้น ในสีเขียว กระพี้สีขาว มีริ้วสีเหลือง เนื้อไม้สีขาว

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงตรงข้าม ใบย่อย 2-3(-4) คู่ เรียงตรงข้าม ก้านใบ สั้นมากหรือไม่มี ใบย่อยคู่ล่างสุดเล็กกว่าใบอื่น และใบบนสุดมีขนาดใหญ่ที่สุด แผ่นใบ รูปไข่กลับหรือรูปรี ขนาด 8-17 x 10-24 ซม. ปลายแหลม โคนมน ขอบเรียบ ผิวด้านบน เกี้ยง ด้านล่างมีขนสีน้ำตาลหนาแน่น เส้นแขนงใบข้างละ 6-10 เส้น

ดอก ออกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนง ที่ ปลายกิ่ง โคนกลีบเลี้ยงและกลีบดอก เชื่อม ติดกันเป็นรูปประขัง ปลายแยก 5 แฉก กลีบเลี้ยงสีเขียว ผิวนอกมีขนนุ่มสีน้ำตาลหนาแน่น กลีบดอกสีขาว ด้านนอกมีขนนุ่ม สีขาวหนาแน่น ด้านในเกลี้ยง เกสรเพศผู้ 4 อัน สั้น 2 อัน ยาว 2 อัน

ผล แห้งแตก รูปทรงกระบอก ขนาด 1.5-2.5 x 35-70 ซม. มีสันตามยาว 8-10 สัน บิดโค้ง ผิวมีขนสีน้ำตาลหนาแน่น เมล็ดจำนวนมาก รูปร่างแบน ขนาด 0.7-1.2 x 2.2-3.1 ซม. มีปีกบางคล้ายเยื่อ สีขาว

สถานภาพ -